

ИЗВЕШТАЈА О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Кандидат: мр Милан Ајџановић

Тема: Речи страног порекла са термилошким значењем из области географије од 1868. до данас
(Дијахроно-синхрони аспект)

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ
<p>1. Датум и орган који је именовео комисију 25. јуна 2012. године, Наставно-научно веће Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду</p> <p>2. Састав комисије са знаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен:</p> <p>др Љиљана Суботић, ред. проф., менторка; ужа научна област Српски језик и лингвистика (2001); Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду др Вера Васић, ред. проф.; ужа научна област Српски језик и лингвистика (2001); Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду, председница Комисије др Љиљана Недељков, ред. проф.; ужа научна област Српски језик и лингвистика (2010); Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду др Божо Ћорић, ред. проф., ужа научна област Српски језик (1995); Филолошки факултет Универзитета у Београду</p>
II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ
<p>1. Име, име једног родитеља, презиме: Милан (Синиша) Ајџановић</p> <p>2. Датум рођења: 23. априла 1976. Општина: Нови Сад; република: Република Србија</p> <p>3. Датум одбране, место и назив магистарске тезе: 23.3.2007, Филозофски факултет, Нови Сад, ФУНКЦИОНАЛНО ОПТЕРЕЂЕЊЕ СУФИКСА ЗА ОБЕЛЕЖАВАЊЕ ОСОБА</p> <p>4. Научна област из које је стечено академско звање магистра наука: филолошке науке</p>
III НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:
РЕЧИ СТРАНОГ ПОРЕКЛА СА ТЕРМИНОЛОШКИМ ЗНАЧЕЊЕМ ИЗ ОБЛАСТИ ГЕОГРАФИЈЕ ОД 1868. ДО ДАНАС (ДИЈАХРОНО-СИНХРОНИ АСПЕКТ)

IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:**Садржај**

I. УВОДНА РАЗМАТРАЊА.....	11
1. Географија – појам, постанак и развој у свету и код нас.....	11
2. Појам терминологије, термина и географског термина.....	23
3. Организовани рад на стварању српске терминологије.....	30
4. Ранија истраживања.....	34
5. Корпус, предмет, задатак, циљ и оправданост истраживања.....	40
II. РЕЧИ СТРАНОГ ПОРЕКЛА У ГЕОГРАФСКОЈ ТЕРМИНОЛОГИЈИ.....	50
1. Класификација термина с обзиром на њихово порекло.....	50
1.1. Критеријуми утврђивања језика порекла.....	50
1.2. Албански језик.....	51
1.3. Антилски језици.....	52
1.4. Арапски језик.....	52
1.5. Бугарски језик.....	55
1.6. Венецијански језик.....	55
1.7. Грчки језик.....	55
1.8. Егзотични језици.....	88
1.9. Енглески језик.....	89
1.10. Илирски језик (балкански супстрат).....	93
1.11. Индијски језик.....	93
1.12. Исландски језик.....	94
1.13. Италијански језик.....	94
1.14. Јапански језик.....	98
1.15. Кинески језик.....	99
1.16. Коптски језик.....	100
1.17. Латински језик.....	100
1.18. Мађарски језик.....	123
1.19. Немачки језик.....	124
1.20. Норвешки језик.....	128
1.21. Персијски језик.....	128
1.22. Пољски језик.....	130
1.23. Португалски језик.....	130
1.24. Руски језик.....	131
1.25. Турски језик.....	133
1.26. Туркменски језик.....	136
1.27. Фински језик.....	137
1.28. Француски језик.....	137
1.29. Хаићански језик.....	144
1.30. Холандски језик.....	145
1.31. Шведски језик.....	146

1.32. Шкотски језик.....	147
1.33. Шпански језик.....	147
1.34. Хибридни термини.....	150
2. Морфолошка адаптација термина.....	160
2.1. Критеријуми адаптације.....	160
2.2. Морфолошка адаптација једночланих термина.....	165
3. Структура географских термина страног порекла.....	174
3.1. Приступ класификацији.....	174
3.2. I модел: <i>придев + именица</i>	175
3.3. II модел: <i>именица + придев</i>	188
3.4. III модел: <i>именица + именица (Г јд./мн.)</i>	189
3.5. IV модел: <i>именица + (придев + именица)</i>	191
3.6. V модел: <i>придев + (придев + именица)</i>	191
3.7. VI модел: <i>придев + именица + именица (Г јд./мн.)</i>	192
3.8. VII модел: <i>именица + (именица [Г јд.] + именица [Г јд.]</i>	193
3.9. VIII модел: <i>именица + (именица [Г јд.] + и + именица [Г јд.]</i>	194
3.10. IX модел: <i>(прилог + придев) + именица</i>	194
3.11. X модел: <i>(придев + именица) + (придев + именица [Г јд.]</i>	194
3.12. XI модел: <i>придев + именица + именица + именица (Гјд.)</i>	194
3.13. XII модел: <i>именица + предлог + именица</i>	195
4. Деривациони потенцијал географских термина страног порекла.....	199
4.1. Опште одлике деривационог потенцијала термина.....	199
4.2. I модел.....	200
4.3. II модел.....	203
4.4. III модел.....	205
4.5. IV модел.....	206
4.6. V модел.....	207
4.7. VI модел.....	207
5. Појмовна класификација физичкогеографских термина.....	213
5.1. Приступ класификацији.....	213
5.2. Општи термини.....	213
5.3. Називи уздигнутих облика.....	214
5.4. Називи улегнутих облика.....	215
5.5. Називи морфолошко-вегетативних облика.....	216
5.6. Називи објеката повезаних с копненим водама.....	217
5.7. Називи за објекте који стоје у вези с морем.....	219
6. Заступљеност термина по изворима.....	222
6.1. Статистички подаци.....	222
III. ЗАКЉУЧНА РАЗМАТРАЊА.....	226
IV. РЕГИСТАР.....	236
ИЗВОРИ.....	293

СПИСАК КОРИШЋЕНЕ И ЦИТИРАНЕ ЛИТЕРАТУРЕ.....	294
СПИСАК ИНТЕРНЕТСКИХ ИЗВОРА.....	306
Физички опис рада: број страница: 308; број поглавља: 3 (+ регистар термина + литература); број референци: 149; број табела: 10; број дијаграма: 1.	
V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ:	
<p>Докторска дисертација Речи СТРАНОГ ПОРЕКЛА СА ТЕРМИНОЛОШКИМ ЗНАЧЕЊЕМ ИЗ ОБЛАСТИ ГЕОГРАФИЈЕ ОД 1868. ДО ДАНАС (ДИЈАХРОНО-СИНХРОНИ АСПЕКТ) састоји се од три велика дела: I Уводна разматрања, II Речи страног порекла у географској терминологији, III Закључна разматрања, IV Регистар, а затим и пописа извора, списка коришћене и цитиране литературе и списка интернетских извора.</p> <p>У УВОДНИМ РАЗМАТРАЊИМА мр Милан Ајџановић прво (ГЕОГРАФИЈА – ПОЈАМ, ПОСТАНАК И РАЗВОЈ У СВЕТУ И КОД НАС) разматра сам појам географије и представља постанак и развој ове науке у свету и код нас. Чињеница да је географија заправо „јединствен систем природних и друштвених наука које проучавају Земљу као целину, поједине елементе геопростора, географске регије и друге јединице територијалне диференцијације географске средине и др.” (МАСТИЛО 2001: 8) директно се одражава у предмету овог истраживања – висока заступљеност речи страног порекла као одраз интернационализације регистра географских термина, релативно висок број језика из којих је посуђен мали број лексема као одраз преузимања и интернационализације локалног назива за локални облик рељефа. Сажет преглед развоја географије у свету и код нас, те истраживања географског термилошког система, индиректна су потврда оправданости предузетог истраживања, поготово што је њиме обухваћен период који директно следи иза оног који је својим истраживањем обухватила колегиница Исидора Бјелаковић. На тај начин, србистика је добила потпун дијакронијски, а делом и синхронијски опис регистра географских термина. У другом делу УВОДНИХ РАЗМАТРАЊА (ПОЈАМ ТЕРМИНОЛОГИЈЕ, ТЕРМИНА И ГЕОГРАФСКОГ ТЕРМИНА) кандидат мр Милан Ајџановић обрађују други кључни појам свога лингвистичког истраживања – појам термина, а с њим у вези и научне терминологије, што значи да је у овом делу утврђен основни класификациони параметар за разликовање термилошке од нетермилошке употребе лексема, те параметри на основу којих се разликују термини појединих наука, у овом случају географије, од оних који су карактеристични за већи број наука и научних дисциплина. У трећем (ОРГАНИЗОВАНИ РАД НА СТВАРАЊУ СРПСКЕ ТЕРМИНОЛОГИЈЕ) и четвртм делу (РАНИЈА ИСТРАЖИВАЊА) својих уводних разматрања мр Милана Ајџановић даје преглед институционализованих напора на кодификацији терминологије код нас, као и појединачних најистакнутијих истраживања како домаћих тако и страних аутора у области терминологије. Коначно, у петом делу овог поглавља (КОРПУС, ПРЕДМЕТ, ЗАДАТАК, ЦИЉ И ОПРАВДАНОСТ ИСТРАЖИВАЊА) кандидат представља корпус истраживања – речнички и енциклопедијски корпус, допуњен релевантним стручним монографским издањима: у лексикографском делу корпуса је седам капиталних лексикографских дела: један општи речник речи страног порекла (Клајн, Шипка 2006), два термилошка речника (Мастило 2001; Šic 1994), <i>Речник српскохрватскога књижевног језика</i>, <i>Речник српскога језика</i>, те <i>Обратни речник српскога језика</i>, а уз њих и <i>Enciklopedijski leksikon: Geografija</i>. Од стручних монографских дела у корпус су укључена следећа: Милићевић, Милан Ђ. (2005). <i>Кнежевина Србија – фототипско издање</i>. Београд: Book & Marso. 1253 стр. [први пут објављено 1876]; Цвијић, Јован (1966). <i>Балканско полуострво и јужнословенске земље – основи антропогеографије</i>, Цвијић, Јован (1991). <i>Геоморфологија I</i>, Цвијић, Јован (2000). <i>Говори и чланци</i>. Репрезентативност овог корпуса потврђује не само његов обим (14.297 страница) него и дијакронијски карактер, те лексикографска специфичност – општи и специјални речници.</p> <p>Централни, а самим тим и најобимнији део докторске дисертације представља друго поглавље – Речи СТРАНОГ ПОРЕКЛА У ГЕОГРАФСКОЈ ТЕРМИНОЛОГИЈИ, са шест потпоглавља:</p> <p>У складу са основним предметом истраживања – речима страног порекла у географској терминологији – као први параметар кандидат Ајџановић је одредио параметар порекла речи, коме је и посветио прво потпоглавље свог другог поглавља (КЛАСИФИКАЦИЈА ТЕРМИНА С ОБЗИРОМ НА ЊИХОВО ПОРЕКЛО). У термилошким системима проблем утврђивања језика даваоца и језика посредника показује се значајним када се дати системи посматрају како са становишта развоја дате науке тако и са становишта језичких и културних веза; са ужег лингвистичког становишта ово је значајно само утолико што се може очекивати да ће у језицима као што је српски на реплику позајмљенице утицати углавном језик посредник. У том смислу сматрамо да је посве оправдано што је кандидат кодирао језик порекла у појединим случајевима двоструко – према језику изворнику и према језику посреднику; на тај начин ниједна информација није изгубљена, а навођењем обе омогућена су и додатна парцијална истраживања. Према прегледно датим подацима види се да су термини у регистру географских термина српског језика пореклом из 32 језика; у посебну групу пак издвојени су тзв. хибридни термини, чији су деривациони форманти из два</p>	

језика, од којих је један грчки и/или латински. Главним одликама овог дела рада сматрамо прецизност података, вишеструка проверавања појединих термина, детаљно представљање заступљености по језицима, детаљно коментарисање регистара за сваки језик на основу неколико критерија: ужег домена референата, структуре термилошке јединице, положаја у регистру. Према прецизно наведеним подацима, у формираном регистру географских термина највећи број пореклом је из грчког (1017) и латинског језика (748), од којих су многи и интернационализми, потом су следећи по бројности поменути хибридни термини (106). Од језика давалаца релевантних за европске језичке јављају се: француски (79), италијански (56), немачки (48), енглески (47) и шпански (33), а за балканске турски (48) и арапски (21). У међусловенским релацијама издваја се руски (13), а у релацијама језичких контакта мађарски језик (4). Из релативно великог броја језика преузет је само по један термин, то су углавном тзв. егзотични језици – неиндоевропски или језици који се говоре на удаљеним подручјима с којима српски језик, а и за њега главни језици посредници, нису били у директном контакту.

У другом потпоглављу другог поглавља (МОРФОЛОШКА АДАПТАЦИЈА ТЕРМИНА) мр Милан Ајџановић је представио морфолошку адаптацију посуђеница на основу репрезентативног корпуса једночланих термина (1159), и то на основу (а) укључивања реплике у поједине деклинационе парадигме, (б) адаптације категорије рода, и (в) адаптације категорије броја. Према критерију рода међу посуђеницама је 592 = 51% мушког рода, 563 = 49% женског, и само четири именице средњег рода, што значи, како аутор закључује, да су за род посуђенице најважнија морфофонемска и прозодијска обележја. То потврђују и подаци добивени посматрањем узорка термина који потичу из четири језика (немачког, руског, француског и шпанског) са родом као примарним категоријалним обележјем: према 59% именица м.р. у моделу стоји 70% у реплици, за ж.р. однос је 35% : 30%, а за с.р. 6% : 0. Провера категоријалног обележја броја именица показује да се број реплике, скоро без изузетка, поклапа с бројем модела: и једно и друго јављају се у сингулару или, знатно ређе, у плуралу. Класификација посуђеница у термилошком регистру географије показује, како аутор представља, да су присутни и основни облици и све врсте реплика, изузев елиптичних; највише је основних (нпр. *дијамант* : *diamant* m.; *калдера* : *caldera* f.), те посуђеница које нису промениле облик, али јесу род – тзв. псеудоосновни облик (нпр. *рит* : *Ried* n.; *зонда* : [viento] *zonda* m.), за њима следе простриktivне (*стена* : *стенъ* f.), рестриktivне (*арагонит* : *aragonite/aragonite* m.) и супституцијске реплике (*нивелација* : *nivellement* m.).

У трећем потпоглављу (СТРУКТУРА ГЕОГРАФСКИХ ТЕРМИНА СТРАНОГ ПОРЕКЛА) другог поглавља своје докторске дисертације мр Милан Ајџановић је детаљно приказао структурне особености географских термина страног порекла. Основни параметар у овој анализи јесте број конститутивних елемената: једночлани термини / вишечлани. Аутор издваја 12 модела вишечланих термина: придев + именица, именица + придев, именица + именица (Г јд./мн.), именица + (придев + именица), придев + (придев + именица), придев + именица + именица (Г јд./мн.), именица + (именица [Г јд.] + именица [Г јд.]), именица + (именица [Г јд.] + + именица [Г јд.]), (прилог + придев) + именица, (придев + именица) + (придев + именица [Г јд.]), придев + именица + именица + именица (Гјд.), именица + предлог + именица. Први модел је најчешћи: у предоченом регистру таквих је 871, што чини 83%; у детерминативној функцији јавља се 437 придева, од тога се 287 јавља као детерминатор само једне именице, а највише потврда у различитим вишечланим терминима имају придеви *географски* (30) и *вулкански* (18). Други модел – именица + придев, чест у корпусу до половине деветнаестог столећа, у формираном регистру географских термина заступљен је само у девет примера (0,9% од укупног броја вишечланих термина). Трећи модел – именица + именица – по бројности термина на другом је месту: укупно 90 (9%). Овај модел има висок степен продуктивности, што потврђују и други термилошки регистри. Четврти модел формално је трочлан, али је заправо, како аутор констатује, двочлан и сличан претходном: чине га именица и вишечлани термин који конституишу придев и именица, који је зависни члан дате синтагме; у корпусу је забележено 13 (1,2%) примера овог типа. Типолошки сличан овом моделу је модел: придев + (придев + именица), заступљен са 18 (1,7%) примера. Наредни модел може се поделити у два подмодела: придев + (именица + именица) и придев + именица + именица, који имају укупно 20 (1,9%) потврда. У седмом моделу термин конституишу три именице, од којих две, у облику детерминативне синтагме, и саме чине један вишечлани термин, који је пак зависни члан у оквиру ширег термина; на супрот ситуацији у неким другим термилошким регистрима, како аутор констатује, у географском је само један пример овакав (*аномалија силе теже* [= *гравитациона аномалија*]). Овом моделу је близак наредни трочлани, али са једном битном разликом: две именице повезане везником и чине једну копулативну синтагму, која се пак у оквиру термина јавља као зависни члан; дати модел репрезентују само два термина (0,2%) (*амплитуда плиме и осеке* и *географија становништва и насеља*). У трочланом моделу – прилог + придев + именица – јављају се само четири термина (0,4%). Четворочлани модел чине, како аутор примећује, заправо две детерминативне именичке синтагме, од којих друга одређује прву; у експерпираној грађи потврђен је само једним примером (0,1%) – *монсунска клима(т) умерених ширина*. Само са по једним примером заступљена су наредна два модела: *хипсометријски метод приказивања рељефа*, и *деформације на карти*. Сажимајући резултате истраживања структуре термилошких јединица, аутор констатује да врло често долази до редукције вишечланих термина. То за последицу има појаву дублета (укупно 42), што је, како аутор примећује, уз навођење одговарајућих примера – често и у другим термилошким системима. Аутор такође констатује да је изражена још једна тенденција – замењивање једночланог термина вишечланим

у циљу постизања вишег степена информативности. Значајно је што аутор на крају пореди моделе у савременом језику са онима у регистру до половине деветнаестог века, који је представила колегиница Бјелаковић.

Четврто потпоглавље (ДЕРИВАЦИОНИ ПОТЕНЦИЈАЛ ГЕОГРАФСКИХ ТЕРМИНА СТРАНОГ ПОРЕКЛА) другог дела посвећено је представљању деривационог потенцијала и деривационих образаца јединица из термилошког регистра географије. На основу релевантне литературе мр Милан Ајџановић је претпоставио, што је посматрани корпус и потврдио, ниски деривациони потенцијал ексцерпираних термилошких јединица, такав управо стога што се ради о специјалном лексичком фонду. У циљу потпуније презентације деривационог потенцијала, аутор даје и податке о деривационом статусу мотиватора. Аутор издваја шест модела: први и уједно и најбројнији модел (174 потврда) чине номинални мотиватор и њиме мотивисан адјективски дериват; у овом моделу аутор даље разликује интегрални тип, у којем не долази до редукације мотиватора, и суплетивни, у којем као творбена основа деривата учествује редукована основа мотиватора. У другом моделу од једног мотиватора изводе се више истозначних деривата различитим типовима творбе: интегралном, суплетивном и комбинованом. Као трећи модел аутор је издвојио модел са номиналним мотиватором и два разнозначна адјективска деривата из класе квалификативних, материјалних и/или релационих придева. У четвртом моделу су примери са тзв. секундарном мутацијом, тј. појавом да се релациони придев изведен од једне именице односи и на другу именицу обликом и значењем блиску првој. Као пети модел аутор је издвојио номиналне мотиваторе наспрам којих стоје два деривата: првостепени придевски и другостепени именички. У шестом, непродуктивном моделу именички је мотиватор творбена основа за глаголски дериват.

Пето потпоглавље другог дела дисертације – ПОЛМОВНА КЛАСИФИКАЦИЈА ФИЗИЧКОГЕОГРАФСКИХ ТЕРМИНА – вредан је допринос истраживању термилошког регистра географије. Имајући у виду податке и коментаре саопштене у уводном делу дисертације те карактер извора, значајним сматрам што је аутор подвргао регистар још једној класификацији, и то управо појмовној, што је релевантно како за саму домицилну област тако и за лексиколошка истраживања. На принципу хиперонимски-хипонимских односа издвојено је шест група: општи термини, називи уздигнутих облика, називи улегнутих облика, називи морфолошко-вегетативних облика, називи објеката повезаних с копненим водама, називи за објекте који стоје у вези с морем. Након упоређивања ексцерпираних корпуса географских термина страног порекла са другим (Šic 1994), аутор закључује да је разлика највећа у домену именовања издигнутих облика рељефа, који се по правилу именују речима домаћег порекла.

У шестом потпоглављу (ЗАСТУПЉЕНОСТ ТЕРМИНА ПО ИЗВОРИМА) другог дела аутор је дао сажет приказ заступљености ексцерпираних јединица по изворима. Статистичка обрада података од посебне је важности и може бити искориштена приликом утврђивања корпуса за израду једног модерног речника географских термина у српском језику. Статистичка обрада података обухватила је следеће параметре: број термина и према њему место на листи извора (највећи број термина забележен је у Мاستило 2001, а најнижи у Николић 2000).

У трећем делу докторске дисертације (ЗАКЉУЧНА РАЗМАТРАЊА) мр Милан Ајџановића сажето представља резултате свога истраживања на основу параметра које је у анализи применио, додајући им завршни коментар. Сагледавајући регистар географских термина у дијахроној перспективи, аутор прво утврђује услове употребе термина страног порекла, те на основу добијених података вреднује савремени регистар и претпоставља какав ће бити његов даљи развој. Посебно значајним издвајамо коментаре у вези са пореклом термина и њиховом структуром.

Регистар географских термина садржи 2546 одредница; уз сваку одредницу нотиран је и извор. По бројности овај регистар је до сада највећи регистар речи страног порекла у неком термилошком систему српског језика.

У попису литературе у складу са обрађеним темама јављају се радови из неколико лингвистичких области – лексикологије, лексикографије, морфологије и дериватологије.

VI Списак научних и стручних радова који су објављени или прихваћени за објављивање на основу резултата истраживања у оквиру рада на докторској дисертацији

уз напомену:

Таксативно навести називе радова, где и када су објављени. У случају радова прихваћених за објављивање, таксативно навести називе радова, где и када ће бити објављени и приложити потврду о томе.

1. Ајдановић Милан, Миливој Алановић, Морфолошки и синтаксички модели адаптације англицизама у српском језику. *Probleme de filologie slava*. Timisoara 2007, vol. XV: 225–237.
2. Ајдановић, Милан. Семантичко-деривациона анализа географских термина домаћег порекла. *Зборник у част Гордани Вуковић. Лексикологија – Ономастика – Синтакса*. Нови Сад: Филозофски факултет у Новом Саду, 2011, 319–330.
3. Ајдановић, Милан. Деривациони потенцијал географских термина страног порекла. *Творба речи и њени ресурси у словенским језицима*. Реферат прочитан на Четрнаестој међународној научној конференцији Комисије за творбу речи при Међународном комитету слависта, Филолошки факултет Универзитета у Београду – Библиотека града Београда, 28–30.5.2012.

VII ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Резултати истраживања речи страног порекла у географској терминологији српског језика двојаки су: они се, с једне стране, тичу самог овог термилошког система, сагледаног у дијахроној перспективи – од 1868. године као године званичног прихватања Вуковог правописа, а у ширем смислу и његових стандардолешких и нормативних принципа, до данас, а, с друге, испитивања речи страног порекла у термилошких система уопште, с обзиром на параметар структуре термилошке јединице, њеног порекла, морфолошких обележја и деривационог потенцијала. Обимна речничка грађа као основни корпус овог истраживања уз најрелевантнија монографска дела која су у темељу савремених географских истраживања код Срба – показала се у потпуности репрезентативном: регистар издвојених термина садржи 2546 јединица.

Завршна оцена урађене докторске тезе може се свести на следеће: дијахрона истраживања термилошких система у србистици су ретка, поготово у овако великом обиму – великом и према истраживаној области – физичка географија, и по опсегу извора, те у том смислу ова дисертација представља значајан допринос лексиколошким, уже термилошким истраживањима у србистици. Издвајање речи страног порекла у термилошкој функцији за основни предмет истраживања допринос је како дијахроним језичким истраживањима српског језика тако и савременог српског стандарда. Штавише, познавање историје једног термилошког система добра је основа за разумевање актуелног система и извођење претпоставки о будућем.

VIII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

НАПОМЕНА: Експлицитно навести позитивну или негативну оцену начина приказа и тумачења резултата истраживања.

Анализа регистра речи страног порекла у термилошком регистру географије спроведена је на основу неколико релевантних параметара: параметар порекла речи, структуре термилошке јединице, морфолошких одлика односно адаптације речи страног порекла и њиховог деривационог потенцијала, те посебно параметра тематско-појмовног домена. Сви добивени подаци коментарисани су прецизно, након већег броја провера, а такође и статистички обрађени, што је посебна вредност овог истраживања.

IX КОНАЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

НАПОМЕНА: Експлицитно навести да ли дисертација јесте или није написана у складу са наведеним образложењем, као и да ли она садржи или не садржи све битне елементе. Дати јасне, прецизне и концизне одговоре на 3. и 4. питање.

1. Да ли је дисертација написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме: **ДА**
2. Да ли дисертација садржи све битне елементе: Дисертација садржи све битне елементе: кључну документацијску информацију (Key word documentation), садржај, сажетак (Abstract), текст подељен у три дела, регистар, списак извора и списак литературе
3. По чему је дисертација оригиналан допринос науци
 - по избору и обухвату теме: речи страног порекла у термилошком регистру географије од 1868. до данас;
 - по обиму корпуса (преко 14000 страница речничког и стручног текста)
 - по формираном регистру речи страног порекла у географској терминологији (2546 јединица)
 - по вишеструкости параметара анализе: порекло речи, структура термилошке јединице, морфолошка обележја термилошке јединице, деривациони статус термина страног порекла, тематско-појмовна класификација регистра;
 - по статистичкој обради података.

4. Недостаци дисертације и њихов утицај на резултат истраживања:

Дисертација нема недостатака који би утицали на резултат истраживања.

X ПРЕДЛОГ:

На основу укупне оцене дисертације, комисија предлаже:

- да се докторска дисертација прихвати, а кандидату мр Милану Ајдановићу одобри одбрана.

Нови Сад, 24. августа 2012.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

проф. др Љиљана Суботић, менторка

проф. др Вера Васић

проф. др Љиљана Недељков

проф. др Божо Ћорић